

[Kirkeministeren.]

for Askeurner, der nedsættes paa Kirkegaarde. Der har ikke paa dette Omraade været nogen fast Praksis hidtil. Fredningstiden for nedgravede Kister har hidtil været 20 eller 25 Aar, og det foreslaas i Lovforslaget, at der nu fastsættes en Fredningstid for Askeurner paa 10 Aar.

I det sidste Lovforslag, Forslaget til Lov om Ændringer i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 om Sognebaandsløsning og Kirkers Brug, er der indføjet en Bestemmelse om Kirkebetjentes Adgang til at kræve Betaling for Medvirken ved kirkelige Handlinger for udensøgsboende. Denne Bestemmelse er nødvendiggjort ved de kirkelige Lønningslove af 12. Juli 1946.

Endvidere er der en Bestemmelse, som sigter til, at der for enhver Kirke skal udarbejdes en Vedtægt for Kirkens Brug. Det har vist sig nødvendigt, at der er en Vedtægt, et Regulativ for Brugen af Kirkerne. Der har i de senere Aar i enkelte Tilfælde kunnet opstaa Konfliktsituationer, hvor Kirken har været brugt af forskellige udensøgsboende, af Valgmenigheder eller Frimenigheder, og det vil være heldigt at forebygge saadanne Konflikter ved, at der for enhver Kirke er et Regulativ for dens Benyttelse.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale disse 3 Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en den 5. April 1946 i London vedtagen Konvention angaaende Fastsættelse af Maskestørrelse for Fiskeredskaber og Mindstemaal for Fisk med tilhørende Slutprotokol.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 262).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Som ærede Medlemmer vil erindre, fandt der ved første Behandling af Forslaget en Debat Sted, hvorunder det ærede Medlem Hr. Niclasen henstillede, at

vi ventede med at vedtage Forslaget til Rigsdagsbeslutning, indtil vi havde hørt Lagtingets Stilling dertil. Dette er nu sket, men jeg maa paa den givne Foranledning oplyse, at vi allerede i August Maaned i Fjor spurgte Lagtinget, og den 13. Januar bad Amtmanden om at faa Svar. Det er altsaa nu kommet i Form af et Telegram til Statsministeriet, hvori det hedder, at „Lagtinget godkender, at Maskestørrelserne paa 80 mm henholdsvis 110 mm gøres gældende for Færøerne med det Forbehold, at Vedtagelsen ikke bliver sat i Kraft før om 2 Aar. Lagtinget udtaler sig imod, at en Begrænsning i Tal af Fiskerfartøjer sættes i Kraft, samt protesterer mod, at Forhandlinger om disse Spørgsmaal tidligere har fundet Sted i Udlandet, uden at Færøerne har været indbudt.“

Jeg meddeler Indholdet af dette Telegram, der er sendt til Statsministeriet fra Amtmanden, men jeg maa paa Baggrund heraf yderligere sige, ud over hvad jeg oplyste ved første Behandling om Forholdene vedrørende Konferencen i London, at da vi fik Indbydelsen, var der efter den engelske Note kun Tale om selve Nordsøen, Skagerak og Kattegat, og de færøske Fiskeriinteresser vilde saaledes ikke blive i særlig Grad berørt; man kan maaske oven i Købet sige, at de ikke vilde blive berørt. Derfor havde man ikke Tanker for, at Spørgsmaalet kunde faa Interesse for Færøerne, ganske bortset fra de Vanskeligheder, der paa dette Tidspunkt var forbundet med det dansk-færøske Forhold. Der skete saa det paa Konferencen, at henimod Slutningen blev Drøftelsen udvidet til ogsaa at omfatte Farvandet Nord for Nordsøen, men Tidspunktet var da saa fremskredet, at en eventuel færøsk Repræsentant ikke kunde naa at komme til London, inden Konferencen afsluttedes, og da Spørgsmaalene om en eventuel Begrænsning af Fiskerflaadens Størrelse, Forhøjelse af Maskestørrelsen for Fiskeredskaber og af Mindstemaal for Fisk ikke vilde komme til at berøre de færøske Interesser mere end vore, skønnede Delegationen, at den maatte tilslutte sig det Forslag til Konvention, der var tiltraadt af langt det overvejende Flertal af Konferencens Deltagere.

Hvad angaar Forslaget om Nedsættelse af det raadgivende Udvalg, der er nævnt i Konventionen, altsaa det Udvalg, der skal finde Midler til at forhindre Overfiskning først og fremmest i Nordsøen, søgte den danske Delegation — jeg vil gerne understrege det igen — længst muligt at modsætte sig dette, men da en Afstandtagen fra Forslaget syntes at kunne